

□ Уредник недељника Радар Милан Ђулибрк оцењује да понуда Ранка Мимовића за куповину руског удела у НИС-у отвара озбиљна питања о кредибилитету и пореклу капитала потенцијалног инвеститора, укључујући и тврдње да поседује 15 хиљада килограма злата у банци у Швајцарској. Он оцењује да му овакве иницијативе личе као да неко покушава да “произведе деривате 2.0, као што имамо и студенте 2.0”.

Власник компанија KFT Senator Treasury G.T.7 Dva DOO Ранко Мимовић, према писању агенције Ројтерс, понудио је две милијарде евра за руски капитал у НИС-у.

Мимовић је за ББЦ на српском рекао да су Руси начелно ту прихватили понуду, као и да је од ОФАК-а добијено позитивно мишљење. Додао је и да намера његове фирме није да затвара Рафинерију у Панчеву.

Уредник недељника Радар Милан Ђулибрк каже да му личи као да неко покушава да “произведе деривате 2.0, као што имамо и студенте 2.0”.

“Проблем је кредибилитет тог потенцијалног, несуђеног купца НИС-а јер најпре се он представља као српски бизнисмен. Наташа Корлат и колега Лука Бенчиг су се за следећи број Радара бавили тиме и пронашли су да је господин Мимовић до пре 20 година био словеначки држављанин и да је био директор фирме у Лондону. За дивно чудо, на том директорском месту наследио је једну Русињу, пореклом из Омска. И сад, гле чуда, у Омску Гаспромнефт има једну од најстаријих рафинерија нафте, а Гаспромнефт је већински НИС-а и има 56 одсто акција”, каже Ђулибрк.

Ђулибрк напомиње и да Мимовић у банци у Швајцарској поседује 15 хиљада килограма злата, док Народна банка Србије бележи рекордни ниво од 54 тоне златних резерви.

Ђулибрк подсећа и да је Мимовић једном већ правоснажно осуђен у Словенији за превару и утају пореза и прање новца на две године затвора. Други пут осуђен је првостепено на 12 година затвора, али је та пресуда поништена и процес је још увек у току

“Господин Мимовић сам практично има скоро трећину златних резерви, као народна банка”, објашњава саговорник Н1, постављајући питање да ли Мимовић уопште има право на коришћење тих резерви.

Ранко Мимовић у оснивачком акту фирме "Сенатор 2" наводи да је део оснивачког капитала управо та "потврда о контроли 15 тона злата".

“Поента је што је та потврда стара 60 година и што та банка не постоји. Наиме, у тој потврди погрешно је написан назив једне банке која је постојала до пре 20, 30 година и која се спајањем са једном другом банком постала чувена УБС банка, једна од највећих у Европи. Поента је што ви не можете да се позовете на документ стар 60 година у једној банци која више не постоји, а чак и да није та грешка словна у називу банке, поставило би се сијасет питања о томе да ли господин Мимовић има икакво право да располаже тим златом”, објашњава Ђулибрк.

Ђулибрк подсећа и да је Мимовић једном већ правоснажно осуђен у Словенији за превару и утају пореза и прање новца на две године затвора. Други пут осуђен је првостепено на 12 година затвора, али је та пресуда поништена и процес је још увек у току.

Уредник недељника Радар каже да су колеге послале питања Мимовићу, али да он на њих није одговорио.

(Н1)